

Vánoce!

Vánoce! Slavnost zářící hvězdy! Obě tyto slavnosti jsou ve skutečnosti jen jednou! Je to den zářící hvězdy, která, Bohem poslaná do této světové části, kdysi přinášela Synu Božímu Jeho zářivý pozdrav, když se probudil zde na zemi, a nyní bude svítit Synu Člověka ode dne jeho pozemského probuzení, hodiny, kdy moc Světla zakotví se v hrubohmotnosti! —

„Na zemi mír k radosti celého lidstva!“ byl pozdrav Světla při pozemském zrození Syna Božího, které se ještě dnes slaví o vánočních svátcích. Výsměšný křik lidstva: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ zněl již za několik let jako vyzývavý protipozdrav vzhůru k Božímu trůnu!

Avšak dolů spouštěl se ve stejném okamžiku cestou tohoto výsměchu ... soud! Nečekal snad až do současnosti. Vy pozemští lidé stojíte již ode dne vraždy v tomto vzájemném působení. Co se nyní děje, je jen **konec** soudu, tedy konečný soud!

Byli jste odděleni od Boha od toho dne, ve kterém se roztrhla posvěcená opona před Nejsvětějším! Neměli jste mít Nejsvětější od této hodiny již více zde na zemi. Od stejného okamžiku jste byli zmateni a osamoceni. Nebylo pro vás již žádného spojení s Bohem! Lidstvo je přetrhlo tímto ukřižováním a rozbilo starou úmluvu. Posel Boží, který dal roztrhnout tuto oponu, vyprázdnil také archu úmluvy, protože ztratila původní smysl a hodnotu. Úmluva mezi Bohem a lidstvem nemohla po této vraždě dále již existovat.

Zůstalo vám zde Slovo samotné jako lano k záchraně pro jednotlivce, pokud by chtěl po něm namáhavě šplhat, aby dospěl do světlejších výšin. Jen několika se to podařilo za velikého úsilí. Tam však museli ještě vyčkat, až do dne konečného soudu! A ten přináší Syn Člověka, který také uzavírá novou úmluvu, pro niž byli vážně hledající již nyní zpečetěni.

Bez nové úmluvy není pro toto pozemské lidstvo také již žádného spojení s Bohem, poté co bylo přerušeno ukřižováním.

Od té doby schází nejsilnější článek tohoto nutného spojení, čímž vznikla propast, kterou nebylo možné překlenout, pouze skrze Boha samotného. Lidstvo však stále více rozšiřovalo tuto propast ve svém zaslepení.

Z tohoto důvodu zní **nyní** pozdrav hvězdy: „**Boj** lidstvu a soud, až k úplnému podrobení, které je souznačné s očištěním a mírem!“ —

Dejte si jednou námahu jasně nahlédnout do všeho shonu tohoto lidstva ve vánoční době! Avšak ne z **toho** hlediska, které vám bylo vštípeno, nýbrž to pozorujte z hlediska Světla!

Syn Boží přišel k lidstvu na zem, aby skrze své Slovo ukázal cestu, která musí vést lidstvo do výšin, na nivy blažených. Chtěl tím přinést mír, štěstí a radost. Chtěl otevřít zbloudilému lidstvu bránu k ráji. Lidstvo žaslo a naslouchalo! Cítilo velikost!

Avšak rychle se současně jako první probudila jeho pozemská přání, která se snažilo ze zvyku do toho ihned vmístit, aby je při této příležitosti vidělo splněná. Nemyslelo vůbec na to, aby veliký Boží dar vděčně přijalo takový, jaký je, nýbrž nejprve

mělo být uspokojeno jeho pozemské přání skrze Syna Božího. Pak by se snad také snažilo odvést na sobě nějakou práci. Pokud by však byla jeho pozemská přání splněna nejdříve, tak by zůstalo poté příliš pohodlné udělat ještě něco jiného!

Chtělo si svým nesprávným stanoviskem udělat z Krista sluhu, místo aby ho pozdravilo jako Pána!

Stanovisko lidí vůči Bohu není ani dnes jiné! Oni všichni znají jen prosbu, aby správně vyplnil jejich přání! Jen v prosbě, kterou **nazývají** modlením a která je **však jen žebrotou**, se snaží přibližovat svému Bohu. Ničím jiným! Vy pokrytci, bláhovci, vy nepotřební služebníci! Vaše prosby jsou ve skutečnosti jen sobeckými požadavky! Jen vy a opět zase vy. Dbáte pouze jen na své blaho.

Co však jako dík přinášíte vstříc **Bohu**, který vám přenechal stvoření k vašemu vývoji?

Vy jste mu je otrávilí a zneuctili, poněvadž jste se o ně vůbec nestarali, pošpinili jste je, zatímco jste se je snažili jen využít ke splnění nejnižších žádostí! A při samotných vánočních svátcích je pro vás nejvyšším cílem jen vzájemné obdarovávání!

Tak byla také tato země učiněna skrze vás chlévem místo chrámem Božím!

Kristova **slava** jste nikdy nepoznali v jejich vysoké hodnotě, kterou skrývají, která je nade všechny pozemské poklady! V duchovní lenosti míjeli je lidé již za Kristova pozemského času, hloupě, omezeně, jako to i dnes lidé ještě činí. Cítili se v nesplnění všech svých pozemských přání nakonec dokonce podvedeni a

pronásledovali toho, který jim chtěl dát mnohem **více, všechno**, co lidský duch potřebuje k dosažení pravého štěstí, pravého života. Pronásledovali ho se svou nenávistí, až dosáhli toho, že byl přibit na kříž, aby se nad ním již více nemuseli pohoršovat!

Vmyslete se do citění Syna Božího. Jak nehodné, jak nízcе ubohé musel lidi vidět před sebou. On, který se nebál tak veliké oběti přijít ze Světla na tuto zemi, který věděl, jaké hodnoty dával lidstvu se svým Slovem! Hodnoty, které jedině mohly ještě zachránit lidi vůči Bohu tak obtížené vinou z bludných cest, které si sami vytvořili svým falešným konáním a mezerovitým myšlením.

Se svými podobenstvími a promluvami dal jasně patrný a přesný směr ve stvoření, který nebylo těžké prorazit a bylo velmi snadné udržovat pro každého, kdo jej správně sledoval.

Nabídl jim **záchranu**, nabídl jim život! Již tehdy přece viděl, že musí být věčně ztraceni, pokud nezmění cestu.

A zatímco on vyšel shovívavě ve své veliké lásce a trpělivosti se svým věděním vstříc nízké hlouposti tohoto pozemského lidstva, jen aby pomohl, přišli tito lidé požadující jen se svými pozemskými přáními! Od něj přímo domýšlivě očekávali to, co se jim všem již mnohokrát stalo tak velmi osudným, protože splnění jejich pozemských přání ducha neustále unavovalo a učinilo ho nepotřebným pro opravdový vzestup. Denně a každou hodinu musel poznávat, jak vzácné perly házel sviním! A on byl pro tyto lidi seslán **ze Světla**!

Zde pochopíte, proč při svém výsledku a svém odsouzení nepromluvil nakonec ani jediné slovo. **Zhnusilo** se mu lidstvo na

zemi! Hnusem umlkl! Lidé nebyli hodni žádného slova. Představte si jen vážně, jak hloupé se muselo jevit každé slovo žalobců a soudců Synu Božímu, který čerpal z moudrosti a sám byl částí této moudrosti! Co musel cítit, když ho lidé označili za rouhače Bohu, jen protože tomuto mozkově omezenému pozemskému lidstvu nemohl podat žádný doklad svého Božského poslání, jakému by **toto** lidstvo rozumělo. Dokladů dal dostatek, avšak **lidé** nebyli schopni jeho doklady poznat jako takové v celé velikosti, která v nich spočívala!

A za tuto jejich vlastní neschopnost učinili pak nakonec zodpovědným Syna Božího! Odsoudili ho, protože mu nemohli rozumět! Právě jeho, který jako naprosto jediný znal Boha Otce! Zděšeně stojíte před duševním utrpením, které bylo Synu Božímu vnuceno lidstvem v nejbeznadějnější hrůze. —

Nejinak vede se tentokrát také Synu Člověka, jen ho nelze podle dnešních zákonů dovést na smrt. Obžalovali ho tedy proto několikrát jen z podvodu, protože nemohl dát **pozemský důkaz**, že je poslaný Bohem, že je Synem Člověka!

Také nyní se nedbá na velikost jeho poselství, nehledá se v něm ani **jediná** hodnota, nýbrž se staví bez povšimnutí stranou a tvrdošijně se s bezmeznou nenávistí hledá jen jeden smysl: „Svým tvrzením může mít za cíl jen pozemské výhody!“ Cokoliv také učinil, to mohlo být podle názoru pozemských lidí jen s úmyslem, aby pro sebe sama dosáhl výhod. Jedině z **tohoto** hlediska bylo na něj nahlíženo!

Důvod tohoto špatného názoru nespočívá však v **jeho** konání, nýbrž jen opět jako také tehdy u Syna Božího v bezmezně hlouposti a duchovní omezenosti těchto pozemských lidí, kteří

nejdou již více schopni myslet vůbec jinak než způsobem, jaký **oni** nesou v sobě! Člověk posuzuje a soudí podle **vlastního** druhu! Vyššího pochopení nejsou lidé již více schopni ve svém zlém chtění, ve svém od Boha odvráceném bytí.

Tak byl stejným způsobem pronásledován, štván, a jen s námahou a za neustálých mrzutostí mohl plnit svůj úkol a připravovat Slovo pro dobu, která teprve přijde! Neboť kdyby chtěl s tím započít teprve nyní, bylo by pro veškeré lidstvo příliš pozdě!

On by však neměl žádnou škodu z toho, kdyby znaven a zhnusen zanechal všech příprav; neboť on sám je poslán Bohem Otcem na zem jen na svou **vlastní prosbu!**

Když Kristus mluvil kdysi o jeho příchodu, tak to platilo jeho příchodu k soudu! Pro soud však mu nebylo nutné, aby sestupoval dolů, do tohoto pozemského těla. **Přicházeje v oblacích**, jsa nad zemí, mohl by splnit svůj úřad! Pozemské utrpení, lidská nenávisť byly by mu tím zcela ušetřeny. Teprve skrze Jana pak nastalo ohlášení **jeho pozemského příchodu** ze Světla, když mu to na jeho prosbu bylo povoleno, krátce po vraždě Syna Božího.

Jen tak nastane to, že země nyní v soudu nepraskne pod tíhou kletby, která na ní spočívá! To byl její skutečný úděl! Nyní však bude jen očištěna a zůstane zachována! —

Nyní pohled'te na vánoční svátky z **tohoto** hlediska, jak ve svém dosavadním způsobu nyní na vás působí!

Jaká domýšlivost lidí v tom spočívá. V každém slově písní a

zpěvů. Pravá pokora schází. Jen sebevyvyšování v ješitném bludu vlastní hodnoty! Je to havěť, která by chtěla letět ke Světlu, avšak musí na něm shořet!

Vánoční svátky slavili lidé doposud jen pro **sebe!** Ke své pozemské radosti, avšak ne k radosti ducha! Nyní se to však má změnit. Slavnost hvězdy přináší pokorným a vážně po Světle toužícím osvobození od omylů domýšlivého lidského mozku; neboť Imanuel, Meč Boží, rozbíjí všechno nepravé v trosky! — —

Jeho pozemské bytí nebylo tedy od počátku předvídáno. Jen na jeho prosbu bylo mu dovoleno, že smí k zúčtování přijít až na zem. S povolením této prosby změnil se úděl této země; bude zachována před úplným zničením! Po strašlivé očistě smí být pozvednuta do oblasti, kam zničení nenalezne žádného přístupu.

— —

Když byla kdysi Synu Člověka tato prosba povolena, šla tato zpráva jásavě dolů do všech částí stvoření a mnozí lidští duchové různých úrovní vysílali žhavé prosby vzhůru k Bohu, aby jim milostivě povolil smět pomáhat Synu Člověka celým jejich bytím při splnění jeho úkolu zde na zemi.

To bylo také mnohým povoleno, a svatý slib vázal je tím na splnění tohoto poslání. Jedině k tomuto účelu byli pak v pravý čas inkarnováni na zem. Avšak mnozí z nich ztratili se ve svém nynějším pozemském bytí následkem pachtění se po pozemském štěstí a pozemské slávě nebo jiných ješitnostech.

Byli mezi nimi ještě také lidští duchové, kteří byli zatíženi těžkou vinou, kteří v zoufalství a strachu prosili, aby směli spolupůsobit, protože **jen v tom** mohlo být jejich vykoupení. Jinak

by stáli před jistou zkázou.

Nyní však přichází doba, kdy všem těmto zavázaným spadne páska z jejich doposud zahaleného vědění. Pak poznají někteří s radostí a díkem, že smějí splnit to, co si kdysi vytoužili, díky dlouhé námaze a láskyplnému vedení ze Světla. Tak mnozí však s hrůzou spatří před sebou, že promarnili i ještě poslední možnost, aby odpykali svou vinu, že skrze své selhání na sebe uvalili ještě další neblahá břemena, která pro ně záchranu zcela znemožňují. Že **toho** dokonce sami hanobili a toho cestu se snažili brzdit, jehož cestu kdysi slibovali ulehčovat. Je jich **velmi** mnoho! Jejich probuzení přijde teprve tehdy, až budou vrženi do oblastí zničení, takže jim nezůstane žádný čas k opětovné prosbě. —

Ode dne ukřižování až ke dni soudu zastavil se tiše celý vesmír ve svém velikém, vyšším vývoji, jako v době čekání, ve které lidští duchové museli vidět růst vlastní setbu, která dozrála v záchvěvech tohoto stvoření až k přezrálosti, po čemž by pak podle zákonů stvoření následoval nevyhnutelný rozklad, jakmile by skrze Boží vůli nebyli dále udržováni.

Lidské dílo vyšlé z rozumu je vždy podrobno rozkladu, pokud v sobě nenese Boží vůli, tedy pokud není podle vůle Boží. To je ten meč, který neustále visí nade vším konáním lidí! Který je nutí poslouchat Boží zákony. Proto zhroutí se nyní všechno do sebe sama a potom ... přijde Boží soud! Roztřídění všech duchů! Poté co předtím museli prožít zhroucení všech svých falešných děl!

Aby byl ve velkém zmatku v celém stvoření vytvořen silný most, který udrží zemi, jsou mnozí z vás inkarnováni v tomto čase nyní na zemi ve splnění své vlastní prosby.

Myslete proto na to, **že vy držíte zemi, aby nezanikla!** Skrze vaše nejčistší chtění zůstane milionům lidí příležitost, aby ještě nějaký čas uzrávali a pak přece jen vstoupili do Boží říše, která pro ně byla již ztracená. Neberte to proto příliš lehce.

Vy vyvolení a povolání! Nastává pro vás splnění vašeho slibu. Volám vás proto k bdělosti!